

Cuando se vaya el dolor

(Pep Lladó)

Cuando se vaya
cuando se vaya el dolor
cuando se callen los truenos
cuando salga el sol

sé
que aprenderé a dar gracias del pasado
de cada beso tuyo
del tacto de tus manos
de tu sonrisa fresca
y el sonido de tu voz

sé
que volveré a andar viejos caminos
y a todos los rincones
por donde nos quisimos
y viviré de nuevo
cada instante de tu amor

Pero esta noche nada me quita la pena
[me quita la pena
nada, nada, nada me quita la pena
me quita la pena
Pero esta noche nada me quita la pena
me quita la pena
nada, nada, nada me quita la pena
me quita la pena]

Hoy la noche es oscura y triste
y lo será la madrugada
la pena de no tenerte
hoy no me la quita nada

Quan ja no hi hagi dolor

*Quan no n'hi hagi,
quan ja no hi hagi dolor,
quan ja s'apaguin els trons,
quan ja surti el sol,*

*sé
que donaré les gràcies a tot el passat
per cada petó teu,
l'enllaç de les teves mans,
pel teu franc somriure
i el dolç so de la teva veu,*

*sé
que tornaré a refer els vells camins
i a tots aquells racons
on tant vam estimar-nos
per tornar a revivre
bells moments del teu amor.*

*Però aquesta nit, res res, no se'n va la
pena,
[no se'n va la pena,
res res, res res, no se'n va la pena,
no se'n va la pena,
Però aquesta nit, res res, no se'n va la
pena,
no se'n va la pena,
res res, res res, no se'n va la pena,
no se'n va la pena]*

*Avui la nit és fosca i trista
i ho serà la matinada,
la pena per no tenir-te, amor meu,
avui no, no se'n va la pena.
(ai res, no se'n va la pena...)*